

РЕШЕНИЕ

№ 20766

гр. София, 22.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 08.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **4488** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.106,ал.1, т.2 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на С. С. И. от [населено място] срещу Заповед № П-126/19.04.2024 година на ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР –ПРЕДСЕДАТЕЛ И МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ, с която последният прекратил служебното правоотношение на С. С. И. на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че същата е постановена при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона, като същата не е мотивирана и не ясно по какъв начин е съкратена длъжността, като не е налице намаляване на числеността на персонала на Дирекция“ Човешки ресурси“ и не е налице изменение в Устройствения правилник. Посочва се още , че не е налице реално съкращаване на длъжността. Иска се отмяна на заповедта и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- С. С. И. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат В. и адвокат П. упълномощени, които заявяват претенция за присъждане на разноски. Съображения относно незаконосъобразността на издадената заповед развива и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по оспорването- Заместник Министър- председател и министър на финансите редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от

юрисконсулт Ч. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде редуцирано. Съображенията относно неоснователността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № П-96/01.06.2020 година на Министър на финансите С. С. И. е назначен на длъжността-“ Главен експерт“ в Сектор“ Кадри“, Отдел“ Персонал и административни дейности“, Дирекция “Човешки ресурси и административно обслужване“, считано от 01.06.2020 година, а със Заповед от 01.02.2022 година е повишен в ранг.

Със Заповед № ЗМФ-372/05.04.2024 година Министър на финансите утвърдил Длъжностно разписание на администрацията на Министерство на финансите в сила от 05.04.2024 година съгласно Приложение № 1, неразделна част от Заповедта и посочил в съответствие с измененията по т.1 да се извърши необходимото отразяване в Поименното разписание на длъжностите в Министерство на финансите, считано от 05.04.2024 година.

На 19.04.2024 година до Заместник Министър- председател и министър на финансите е депозирана Докладна записка от Главен секретар на Министерство на финансите , в която е посочено, че съгласно Устройствения правилник на Министерство на финансите актуалното длъжностно разписание на Министерството, Дирекция“ Човешки ресурси и административно- обслужване“ се състои от 29 щатни бройки, като извън щатната бройка за Директор на Дирекцията останалите 28 щатни бройки са разпределени в Отдел“ Персонал и административни дейности /17 щатни бройки, от които 1 за Началник на отдел“ и 4 в Сектор „ Д. и архив“, Отдел “П., оценяване и професионално развитие / 6 щатни бройки в Отдел“ Школа по публични финанси“ – 5 щатни бройки., като с оглед необходимостта от осигуряване на достатъчен административен капацитет за изпълнение на възложените функции на секторите “Д. и архив“ и „ Канцелария и административно обслужване предложил в Отдел“ Персонал и административни дейности“ на Дирекция “Човешки ресурси и административно обслужване“ да бъдат извършени следните длъжностни промени-числеността на персонала на Сектор “ Д. и архив“ да се увеличи с две щатни бройки – 1 длъжност-„ Главен специалист“, на която да бъдат възложени функции по подпомагане дейностите в учредения архив на Министерство на финансите, като необходимостта от разкриване на длъжността е обусловено от обезпечаване изпълнението на дадени предписания от Централния държавен архив за изготвяне и внедряване на нова Номенклатура на делата от дейността на Министерство на финансите съгласно Закона за Националния архивен фонд и извършване на експертиза на документите с изтекъл 20 годишен срок на съхранение, 1 длъжност – Главен специалист, на която да бъдат възложени функции по деловодната обработка на документите, като понастоящем тази дейност се извършва от Началник сектор „ Д. и архив“ и трима служители на длъжност „Главен специалист“, които са недостатъчни с оглед големия документооборот на министерството, посочил подробно още какви структурни промени да бъдат предприети, в това число да бъде намалена числеността на Сектор „ Кадри“ на

Отдел“ Правно- нормативни дейности“ с 3 щатни бройки , като бъдат съкратени три длъжности- главен експерт, от които 1 свободна и 2 заети съответно от служителите А. А. К. и С. С. И., и предложил служебните правоотношения на посочените двама служители да бъдат прекратени на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл без спазване на законоустановения срок на предизвестие, считано от датата на връчване на заповедта.

Със Заповед № ЗМФ-443/19.04.2024 година Заместник Министър – председател и министър на финансите на основание чл.14, ал.1, и ал.2, т.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията и в съответствие с Докладна записка № 93-19-61/19.04.2024 година на Главен секретар на Министерство на финансите наредил в утвърденото Длъжностно разписание на администрацията на Министерство на финансите, Приложение към Заповед № ЗМФ-372/05.04.2024 година в раздел Ж.ІІІ Дирекция „ Човешки ресурси и административно обслужване“ да се направят изменения съгласно Приложението, неразделна част от заповедта, считано от 22.04.2024 година и в съответствие с измененията по т.1 да се извърши необходимото отразяване в Поименното разписание на длъжностите в Министерство на финансите, считано от 22.04.2024 година .

На 19.04.2024 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № П-126/19.04.2024 година, с която прекратил служебното правоотношение на оспорващия на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл ,считано от датата на връчване на заповедта

Заповедта е връчена на оспорващия на дата 22.04.2024 година срещу подпис.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно-икономическа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на поставените задачи, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София град намира предявената жалба срещу оспорената заповед за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспорената Заповед №П-126/19.04.2024 година, с която Заместник министър-председател и министър на финансите прекратил служебното правоотношение на С. С. И. поради съкращаване на длъжността е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК, вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма, съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, длъжжимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба./арг. от чл.108,ал.1 ЗДСл./

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-това е Министър на финансите, на когото изрично нормата на чл.9,ал.4 от Устройствения правилник на Министерство на финансите е предоставила право да утвърждава длъжностното разписание по предложение на главния секретар.Следва да бъде посочено ,че съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за държавния служител, държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. В [чл. 19 от Закона за администрацията](#) са посочени органите на изпълнителната власт /държавна власт - [чл. 8 от Конституцията на РБ](#)/. В [чл. 108 от Закона за](#)

държавния служител е уточнено кой орган може да прекратява служебното правоотношение с държавния служител и това безспорно е органът по назначаване. Наред с това, между страните няма спор, че към датата на издаване на Заповедта Л. П. е заемала длъжността- Министър на финансите.

При издаването на заповедта органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма, посочил е правното основание за издаването и-чл.106,ал.1 т.2 от ЗДСЛ. Разпоредбата на този текст постановява, че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие в изрично изброени случаи, един измежду които е и при съкращаване на длъжността. Неоснователен е доводът на оспорващия, че заповедта не е мотивирана, защото ЗДСЛ като специален закон не предвижда реквизит на заповедта- мотивираност и не въвежда изискване органът по назначаването да посочи конкретни мотиви защо съкращава длъжността, още повече, че какви структурни промени да предприема в администрацията, е преценка за целесъобразност на органа по назначаването и не може да бъде предмет на съдебна проверка. Нещо повече дори, по делото са приложени Заповед, с която е изразена волята на органа за извършване на структурни промени в Министерство на финансите с цел оптимизиране на работата.

При издаването на заповедта, органът по назначаването е спазил процесуалноправните разпоредби.

Неоснователно е и твърдението на оспорващия, че при издаването на заповедта са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, защото ЗДСЛ не поставя изискване преди да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, органът по назначаването да уведоми държавният служител за предстоящото прекратяване, да му даде възможност да представи доказателства и едва тогава да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване. Достатъчно е да предизвестят служителя, а ако не стори това, да му изплати обезщетение за неспазен срок на предизвестие, пред каквото хипотеза сме изправени- не е налице предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение. Неспазване на предизвестията от страна на ответника по оспорването, не може и няма как да бъде въздигнато в нарушение на изискването за законосъобразност на заповедта, а от там и да доведе до отмяна на заповедта. Ако органът по назначаването не е спазил даденото от него предизвестие, за държавния служител- ЗДСЛ е регламентирал ред и начин на защита, визирани в ЗДСЛ- чрез предявяване на осъдителен иск.

При издаване на заповедта са спазени материално- правните разпоредби на ЗДСЛ.

Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията.

Легално определение на понятието „държавен служител“ е дадено в разпоредбата на чл.2,ал.1 от ЗДСЛ, според която държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия. Държавни служители са и лицата, на които специален закон предоставя статут на държавен служител при спазване изискванията на този закон предоставя статут на държавен служител. Съгласно чл.6 от ЗДСЛ, държавният

служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник. Легална дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ е дадено в чл.2,ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Т. определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство.

Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ, винаги се действа от името на държавата и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието „държавна служба“ е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи „че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите,

с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано.“

От събраните доказателства е видно, че оспорващият е заемал длъжността- Главен експерт в Министерство на финансите, Дирекция„ Човешки ресурси и административно обслужване“, Отдел“ Персонал и административни дейности“, Сектор“ Кадри“.Заеманата длъжност е съществувала в Поименното и Длъжностно разписание на Министерство на финансите преди 22.04.2024 година, като в Сектор „ Кадри“ преди 22.04.2024 година е имало 6 щатни бройки за длъжността- Главен експерт 59 щатни бройки, заети по служебно правоотношение и една вакантна/, а в утвърденото ново Длъжностно разписание в сила от 22.04.2024 година три длъжности – Главен експерт в Сектор „ Кадри“ са намалени. Установено е , че в Длъжностното разписание в сила от 05.04.2024 година щатната численост на Сектор „ Кадри“ е била 6 щатни бройки, като при новото Длъжностно разписание в сила от 22.04.2024 година вече щатните бройки на длъжността- Главен експерт в Сектор“ Кадри“ е намален на 3 щатни бройки.

Неоснователен е доводът на оспорващия и не неговия процесуален представи тел, че при утвърждаване на новото длъжностно разписание са допуснати нарушения на ЗДСЛ и най-вече неспазване на процедурата по промяна в структурата на Министерство на финансите . Следва да бъде посочено на първо място, че съгласно чл.2,ал.3 от ЗДСЛ органът по назначаването утвърждава длъжностното разписание и от анализа на тази правна норма е видно, че той разполага с възможността да внася промени в административната структура на централно и регионално ниво. Именно със Заповед № ЗМФ-443/19.04.2024 година Министър на финансите по реда на чл.2,ал.3 от ЗДСЛ и чл.9,ал.4 от Устройствения правилник е осъществил правомощията си да определя числеността на Министерство на финансите, като е утвърдил ново Длъжностно разписание на в сила от 22.04.2024 година. Определянето числеността на Министерство на финансите, в това число и на Сектор „ Кадри“/ като част от структурата на Дирекция“ Човешки ресурси и административно обслужване“/ е въпрос по целесъобразност и при изпълнение на правомощията на органа по назначаването по ръководството и организацията на съответната администрация и това решение не подлежи на съдебен контрол. Представените в цялост Длъжностни разписания на Министерство на финансите от 05.04.2024 година и от 22.04.2024 година, както и Поименни разписания преди съкращаването на длъжността – Главен експерт в Сектор „ Кадри“, като 6 щатни бройки към дата 05.04.2024 година вече към 22.04.2024 година са намалени на 3 в съвкупност доказват, че от 22.04.2024 година са съкратени три щатни бройки на длъжността-Главен експерт в Сектор “ Кадри“ в Дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“.

Вярно е, че в правомощията на органа по назначаването е да извършва структурни промени в рамките на нормативно определената структура и численост на Министерството и въпрос на свободна преценка на органа е да определи наименованието и съответната система от функции, задължения на всяка една длъжност в нормативно установените административни звена и допълнително обособените с щатното разписание отдели и сектори на тези звена (А...: [чл. 11, вр. с чл. 4](#) от Закона за администрацията), като в рамките на предоставената му оперативна самостоятелност органът по назначаването разполага с възможността да извършва структурни промени, водещи до закриване на едни длъжности и разкриване на други

длъжности, като тези действия не подлежат на съдебен контрол“- РЕШЕНИЕ № 2892 ОТ 25.02.2011 Г. ПО АДМ. Д. № 14587/2010 Г., 5 ЧЛ. С-В НА ВАС.,но идеята на законодателя е не именно с така предоставената оперативна самостоятелност да се постига произвол и на практика използване текста на закона за едно фиктивно съкращаване на длъжности.

Длъжността, която е заемал оспорващият- главен експерт продължава да съществува като нормативно определена позиция в утвърдените нови поименни и длъжностни разписания- главен експерт, като няма съкращаване на всички служители от всички звена, заемащи длъжността- главен експерт. Наличието на длъжност- Главен експерт в различните звена на Министерство на финансите и оставане на три щатни бройки на длъжността-Главен експерт в Сектор “Кадри“ намалени от 6 на 3/не обосновава идентичност на функциите на всички останали длъжности – Главен експерт. Разпоредбата на [чл. 21, ал. 1 от ЗДСл](#), постановява,че задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика,а по силата на [чл. 2 от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители](#),за всяка длъжност от длъжностните разписания се разработва и утвърждава длъжностна характеристика по установените в наредбата ред и начин.Длъжностната характеристика е основен трудов стандарт на предприятието или организацията, който определя границите и характерните особености на длъжността (работното място), длъжностните (трудовете, служебни задължения на работника или служителя, условията на работа, изискванията за заемане на длъжността и други. Тя е документ на предприятието или организацията, в който се описва всичко необходимо за най-пълното характеризиране на длъжността (работното място) и изискванията към работника или служителя за нейното заемане.

Неоснователен е доводът на оспорващия и на процесуалните му представители, че съкращаването на длъжността е извършено преди да е влязло в сила новото Длъжностно разписание, защото въпреки, че заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е издадена на 19.04.2024 година, то в нея е посочено, че прекратяването на служебното правоотношение е от датата на връчване на заповедта, като същата е връчена на дата 22.04.2024 година, когато вече е било в сила новото Длъжностно разписание. Друг би бил въпросът ако в заповедта бе посочено ,че служебното правоотношение се прекратява от дата 19.04.2024 година или от издаването на заповедта-хипотеза, която в случая не е налице. Издаването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на дата 19.04.2024 година не поражда правни последици на действително прекратено служебно правоотношение от тази дата , защото тя поражда такива именно от датата на връчване на заповедта ,което в случая е станало на дата 22.04.2024 година.

Неоснователни са доводите на процесуалните представители, че заповедта е издадена преди да бъде депозирана Докладната записка и заповедта за утвърждаване на новото Длъжностно разписание са издадени след издаване на Заповедта, защото от заключението на вещото лице, изготвило съдебно-икономическата експертиза, неоспорена от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че Докладната записка от Главния секретар на Министерство на финансите е заведена в Деловодната система на 19.04.2024 година в 9,55 часа, а Заповедта на Министър на финансите за утвърждаване на новото Длъжностно разписание е въведена в Деловодната система на 19.04.2024 година в 11,24 часа, като по отношение на Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на оспорващия е въведена в системата на Дирекция“ Човешки ресурси и административно обслужване- “ Документи- движение“ отдел „ПАД ЧР“, като в същата се въвеждат всички заповеди във връзка с персонала – назначаване, преназначаване ,

освобождаване и същата се води хронологично / по дати, няма час, в който същият документ е въведен , а само дата , като се посочва видът на документа, датата на съставянето , датата от която влиза в сила, за какво правоотношение се отнася, на какво основание е издадена и от извършената проверка в системата на „ Документи, движение в Отдел“ ПАД ЧР“, вещото лице не е установило да има регистрирани заповеди за назначаване по заместване, командироване от други Дирекции/ отдели/, сектори на служители в Сектор“ Кадри“, които да изпълняват функции на длъжността- Главен експерт, такава, каквато е заемал оспорващият. Наред с това, в заключението си вещото лице е посочило, че от анализа на данните в Таблица 1/ изготвена на база Длъжностното разписание от 22.04.2024 година / е видно, че след изменението в Длъжностното разписание в сектор “Кадри“ са съкратени 3 бройки, а лицата, заемащи длъжността“ Главен експерт“ като в Сектор“ Канцелария и административно обслужване“ е открита 1 бройка допълнително за длъжността- Главен експерт и в Сектор „ Д. и архив“ са открити 2 бройки допълнително за длъжността- Главен специалист и като цяло няма промяна в общата численост на персонала в Дирекция“ Човешки ресурси и административно обслужване“, и след освобождаването на оспорващия от длъжността- Главен експерт в Сектор“ Кадри“ са останали на работа трима служители, като от анализа / подробно посочен в Таблица 2 на заключението вещото лице сочи, че на трите лица, които са останали в Сектор „ Кадри са им вменени задълженията, които е имал С. И., докато е заемал длъжността и от анализа на длъжностните характеристики на К. К., А. Г. и Й. Н., които същите са подписали за длъжностите, които са заемали преди промяна на щатното разписание през месец април 2023 година е видно, че промените, които са направени в новите им длъжностни характеристики са с добавяне в кръга на служителите и тези на Института за анализи и прогнози и е актуализиран законът-ЗКОНПИ на 3., и задълженията, които са имали тези лица преди промяната на Длъжностното разписание, а след това в голяма степен покриват и задълженията, които е имал С. И., т.е. поне един служител е имало, който може да изпълнява някое от задълженията, които са били вменени на оспорващия. Наред с това в заключението на вещото лице, изготвило съдебно- икономическата експертиза е видно, че новооткритите длъжности имат различни задължения и области на действие от тези, които са били вменени на С. И. при изпълнение на длъжността-“Главен експерт“, като изискванията за заемане на тези длъжности са различни в сравнение с длъжността-“ Главен експерт“, Сектор“ Кадри“, като областите на дейност на лица от Сектор“ Кадри“ са идентични – те са свързани със служебните и трудови правоотношения на служителите от Министерството а областите на действие на лицата от Сектор „Канцелария и административно обслужване“ и „Д. и архив“ значително се различават от тези на лицата от Сектор „ Кадри“ и самото наименование на секторите предполага различен вид области на действие, за които ще отговарят и различен вид задължения, които имат лицата, които работят в тях.

От всичко изложено до тук е видно, че в Сектор „ Кадри“ след изменението на Длъжностното разписание от 22.04.2024 година от 6 щатни бройки са останали 3 щатни бройки и следователно налице е реално намаляване на броя на щатната численост на сектора, което е самостоятелно основание да се приеме законосъобразност на оспорената заповед, независимо от обстоятелството дали съществува идентичност между функциите на заеманата от оспорващия длъжност- Главен експерт и функциите на други длъжности със същото наименование и в този смисъл намаляването на щатните бройки е също форма на премахване на длъжности като нормативно определена позиция /Решение № 1919 от 23.02.2015 г. по адм. д. № 12075/2014 г. по описа на ВАС/. Обстоятелството, че е увеличена една

щатна бройка в Сектор „ Канцелария и административно обслужване за длъжността Главен експерт и в сектор „ Д. и архив“ са открити две нови щатни бройки допълнително за длъжността“ Главен специалист“ не води до извод, че не е налице реално съкращаване на длъжността.

Посочената като правно основание за прекратяване на служебното правоотношение норма на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл изисква извършване на преценка дали длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако е запазена, то дали е намален броят на служителите, които изпълняват тази длъжност. Безспорно в случая е налице намаляване на броя на служителите, които заемат длъжността- Главен експерт в Сектор „ Кадри “ от 6 на 3. Наличието на длъжност „ Главен експерт“ с нейните съответни степени, произтича от сама специфика на дейността на Министерство на финансите и следователно тази длъжност, като нормативно определена позиция не би могла да бъде изцяло премахната от длъжностното разписание на Дирекция “ Човешки ресурси и административно обжалване“.

В тази връзка следва да се отбележи, че приликите между дадени длъжности, без да е налице тъждество между техните основни и специфични функции не означава, че едната длъжност не е премахната и продължава да съществува. Ако определени функции и задължения на съкратената длъжност се комбинират със задълженията и функциите на други длъжности, това не води до извод, че е налице запазване на длъжността като система от функции, задължения и отговорности.

В тази връзка, неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че част от функциите за длъжността, която е заемал оспорващият са прехвърлени в други структурни звена, защото ако изпълненията на едни правомощия изискват възлагането им на определен брой служители и когато тези правомощия започнат да се изпълняват от намален брой служители или от други длъжности по длъжностното разписание, това не води до извод ,че няма съкращаване на длъжността, още повече, че тази преценка е преценка на органа по назначаването по целесъобразност. Неоснователен и доводът на оспорващия, че работата в Главна дирекция не е намаляла, а напротив увеличила се е, защото намаляването или увеличаването обема на работа не влияе върху съкращаване на длъжността, която е заемал оспорващият.

Предвид на това, длъжността на оспорващия е съкратена, тя е престанала да съществува и в новото Длъжностно разписание, като е намалена щатната численост на длъжността- „ Главен експерт“ в сектор „ Кадри“ от 6 на 3 щатни бройки. "Длъжност в администрацията" представлява нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Установените две изисквания при съкращаване на длъжността следва да са установени кумулативно и процесният случай е такъв- длъжността, която е заемал оспорващият е престанал да съществува както като нормативно определена позиция в длъжностното разписание, но и като система от функции, задължения и изисквания в длъжностното разписание, действало както към момента на прекратяване на служебното правоотношение, така и след това.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира ,че оспорената заповед е законосъобразна, отговаряща на условията за редовно действие на административните актове и предполага отхвърляне на предявеното срещу нея оспорване.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е

неоснователен и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по оспорването следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева на основание чл.143,ал.3 от АПК-(3) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2021 г.) Когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). Страна по делото е административният орган, по силата на признатата му с АПК административна правосубектност, но разноските се възстановяват от бюджета на юридическото лице, към което се числи административният орган. Съгласно чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнаграждението се определя в границата от 100 до 200 лева, а в конкретния случай, делото не представлява фактическа и правна сложност, проведени са 2 съдебни заседания, процесуалният представител на ответника по оспорването е взел активно участие, както в съдебните заседания, така и при представяне на доказателства и при депозиране на изключително компетентни и обосновани становища както по доказателствата, така и по всички възражения на оспорващия. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК/приложима по силата на чл.144 АПК по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА С. С. И. от [населено място] срещу Заповед № П-126/19.04.2024 година на ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР –ПРЕДСЕДАТЕЛ И МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ, с която последният прекратил служебното правоотношение на С. С. И. на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл.

ОСЪЖДА С. С. И. ОТ ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ И МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ -ГР.С. СУМАТА ОТ 100 ЛЕВА-ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА ОСПОРВАЩИЯ И НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО. РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ -В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РБ.

СЪДИЯ:

